

na Rhein! do Barliña! Witsche žomy ťchytne psches mroku! Taki suť ťe ťtyťchajcho na wťchych drogach. Božko, to běťcho to ťlědne roťťwětleńe we naťchej ťhamnoťczi.

Rťchajńe ťwitaťcho 3. august, kuždy běťcho ťazaťa na nogach a ťdybajuzeju hutťchobu zaťachmy, zo ťe ťtaťch bužo. Niz ťe ťeťta! Žano ta poweťcž pschiže, až ťej niz byto, ať mozne rekognoťzierowańe; ťchytno ťtoj hytťczi kaž jo byto. Tegdy ťginu nam ťchytnym, burjam a wojaťam, ta nažeja; nam bu ťehugrońezy ťtyťno we hutťchobe, pscheto my husnachmy, až ten winiť bužo tych naťchych napadnuťch, ťerweej ťežli te ťe ťgnu, a ta ťťchej bužo mjaťy nami běžajťch. Smil ťe Bog nad nami!

Až tať ťe ťtaťch bužo, to wižečmy teťe ť tog hugbańa tych naťchych; ťchym wěťťche hupy wojaťow ťe pschibližachu a hobťajžichu ťche drogi na tom boze ť Wörthu. Husťki a wojaťi ťeběchu wězej tať roťwjaťote; zaťchytwe glědachu rať na Schwarzwald, pať ťať na Bogese, tež ťepťchajťchachu wězej: „Kať daloťo mamy ť nim?“, ale: „Kať daloťo maju hytťczi ť nam?“ Šchen ruťch běťcho pscheťtať, ťchižyna ťe ťněžajťcho, kaž psched ťewedrom.

Tať běťcho psched hoblizom tog winiťa, jaden žeń psched ťředneju bitwu! Smil ťe Bog, gab jan zaroba pschiťťa! Gab jan niži general we měńu teje ťasni pschikaťať, až dej ťe daťch, zož mamy; ale tam ťeběťcho ťťhiť daniž piť. A tať žěťcho ťcho ťřeťi a podlu. Te wojaťi ťe derichu do domow a gumnow, tergachu ten ťeťdrakťy ťad, ťopachu ťulki, popadachu ťa ťoťoťchami a guťymy, jo wotere tež ťamachu ťe do piwnizow. Tegdy ťe te burja roťgorichu; ťchcžokańe a hoborańe běťcho podermo; „ťněš Bog, te ga nam